

at den Hjælp, som bringes Syd for Grænsen i Slesvig, kan blive en rent neutral Hjælp. Det er egentlig det Spørgsmaal, der er blevet diskuteret og diskuteret i Pressen og i Offentligheden dernede, idet der rettes den Mistanke mod Danmark og dem, der staar bag ved Hjælpen, at man vil andet og mere end hjælpe. Der er blevet sagt, at naar Danske kan hjælpe i Berlin, maa de ogsaa have Lov til at hjælpe dansksindede Slesvigere. Jeg vil her først gøre opmærksom paa, at da de danske Fagforeninger i sin Tid begyndte en Hjælp til dem, der var ramt af Krigens Plager — og denne Hjælp ydedes ikke alene Syd paa, men endnu den Dag i Dag opretholdes der for disse Penge Børnehjælp i Nordfrankrig, i Belgien, Polen, Ungarn og Østrig —, spurgte de danske Fagforeninger ikke efter Sindelaget. Ganske vist var der Kampe, men vi, der stod i Spidsen for denne Hjælp, og deriblandt jeg, sagde: Vi vil hjælpe en Del af Menneskeheden, den Del, som vi i hvert Tilfælde kan fritage for at have nogen Skyld i det, der er foregaaet under Krigen, nemlig Børnene, og ingen skal møde med Medlemskort til nogen Forening, heller ikke med Medlemskort til socialdemokratiske Foreninger, for at faa Del i Hjælpen. Udfra dette Synspunkt rejser jeg altsaa det Spørgsmaal, hvorfor det ikke er muligt at gøre Hjælpen i Slesvig til en rent neutral Hjælp. Det at være dansksindet er nemlig et flydende Begreb Syd for Grænsen, særlig i denne Periode, og jeg siger endnu en Gang: Det er egentlig det eneste Punkt, hvor der rettes Mistanke imod Danmark, en Mistanke om, at vore Landsmænd, der bringer denne Hjælp, ikke er fuldt neutrale. Jeg henstiller her til den højtærede Undervisningsminister, der har nogen Indflydelse paa, under hvilke Former denne Hjælp skal foregaa, fordi en væsentlig Del af denne Hjælp kommer fra Sønderjydsk Fond, for hvilken den højtærede Undervisningsminister er Formand, at man ved Ydelsen af denne Hjælp er fuldt loyal; det har man nemlig ikke været; det er alt, hvad jeg skal sige om den Ting. Naar vi har fremhævet vort Synspunkt, at man burde hjælpe uden Hensyn til Sindelag o. s. v., har man sagt: Ja, men naar vi gaar til dem, som ikke er dansksindede, siger man, at det er Spæk, der bruges fra dansk Side. Dette passer ikke mere, thi vi har haft en Række Bespisninger i Kiel, i Slesvig og andre Steder, og det har vist sig, at Danske og Tyske udmærket kunde sidde sammen, og at denne Bespisning kun har fremkaldt Taknemme-

lighed fra de Kredses Side, som den er kommet til gode.

Endelig er der en Ting, der ogsaa er blevet nævnt i de sidste Dage, nemlig de saakaldte tyskskrevne danske Blade. Vi har peget paa det flere Gange. Sidste Aar blev der udsendt en Erklæring om, at i hvert Tilfælde disse Blade skulde ikke mere blive finansieret fra danske Foreningers Side. Saaledes blev der sagt officielt. Men dette har ikke holdt Stik, thi det viser sig nu, at den danske Forening sidste Aar har givet Tilskud paa 33 000 Kr. til disse tyskskrevne danske Blade. Hver Gang Kampen er gaaet højt dernede, har man fra vore Folks Side peget paa, at de Kulturbevillinger, den danske Rigsdag har givet til Fremme af dansk Sprog og Kultur, stod som et Udtryk for hele det danske Folks Ønsker, og at ogsaa det danske Socialdemokrati har været med til at bevilge disse Penge, og det er rigtigt. Jeg gentager, hvad jeg sagde ved Behandlingen af dette Spørgsmaal, at vi fra Socialdemokratiets Side mener, at naar det drejer sig om dansk Kultur, om Tilskud til dansk Kirke og dansk Menighedsliv, da er disse Bevillinger berettigede, og særlig berettigede, saa længe man ikke fra tysk Side giver den danske Minoritet de samme Rettigheder som dem, Danmark giver den tyske Minoritet. Man har Gang paa Gang trukket Socialdemokratiet frem og sagt: Se, ogsaa Socialdemokratiet er med. Jeg vil her betone, at vi vil ogsaa vedblivende være med; men det er nødvendigt, at der tages Hensyn til de Henstillinger, der rettes fra Socialdemokratiets Side, for saa vidt man vedblivende sætter Pris paa, at Socialdemokratiet sammen med de andre Partier skal være med til at støtte dansk Kultur og skal være med til at give disse Bevillinger.

Der blev i Gaar fra det ærede Medlem Hr. Schmidts Side sagt noget om den Verdenspolitik, der drives i Øjeblikket. Det ærede Medlem Hr. Schmidt sagde, at Uretten i europæisk Politik kan betegnes ved en stigende Kurve, og det er vist rigtigt, og det ærede Medlem erklærede heroverfor ud fra sin Opfattelse, at Danmark ikke længere kunde spille en Tilskuers Rolle, og mente vel — det fik jeg ud af det —, at Danmark burde træde frem og protestere imod denne Uret. Heroverfor vil jeg gerne sige, at selv om vi alle var enige om at gøre det, vilde det efter min Mening kun berede Danmark Vanskeligheder, uden at det gavnede det allerfjerneste. Det ærede Medlem Hr. Schmidt brugte som Grundlag for sine Udtalelser en